

Studiul 7: Rugăciunea practică

Sabat după-amiază, 09 mai

De memorat:

„Popoare, în orice vreme, încredeți-vă în El, vărsați-vă inimile înaintea Lui! Dumnezeu este adăpostul nostru.”

Psalmii 62:8.

Cum arată viața ta de rugăciune? Cât de des te rogi? Cât de fierbinte? Cu câtă credință? Te rogi zilnic sau doar în situații de urgență? Ceri întotdeauna ceva în rugăciunile tale sau Îl și lauzi pe Dumnezeu?

Rostești o rugăciune dimineața înainte de a mânca și poate și pe parcursul zilei tale aglomerate? Poate că ai făcut parte dintr-un grup de rugăciune care se întâlnea regulat sau chiar ai experimentat ce înseamnă să te rogi zi și noapte. Dar ai simțit puterea și prezența lui Dumnezeu prin rugăciune, acea rugăciune care schimbă totul în viața ta?

Rugăciunea este legătura constantă dintre noi (mlădițele) și Domnul Isus (Vița). „Dacă vrem să creștem și să prosperăm, trebuie să ne tragem continuu seva și hrana din Vița cea vie, căci despărțiți de Viță nu avem nicio putere” (Ellen G. White, Scrieri timpurii, p. 73). Aceasta este binecuvântarea rugăciunii consecvente și stăruitoare. Dumnezeu ne aude și răspunde întotdeauna la momentul stabilit de El și în modul Său desăvârșit – deși nu întotdeauna în felul în care ne-am aștepta.

În această săptămână vom studia despre alți oameni ai rugăciunii și vom căuta modalități practice de a ne întări viața zilnică de rugăciune.

Ilie – rugăciune pe timp de criză

Credinciosul Ilie a trăit în vremuri nefaste, când regele Ahab făcea „mai multe rele decât toți împărații lui Israel care fuseseră înaintea lui, ca să mânie pe Domnul Dumnezeu lui Israel” (1 Regi 16:33). De departe cel mai dramatic moment din viața lui Ilie a fost confruntarea de pe muntele Carmel (vezi 1 Regi 18). În punctul culminant al acestei istorii incredibile, Ahab și regatul lui au văzut cu ochii lor adevărul că Dumnezeu răspunde la rugăciune. A fost un moment de neuitat în istoria poporului Israel și este motivul pentru care schimbarea bruscă a evenimentelor din acest episod ne ia prin surprindere.

1. Citește 1 Regi 19:1-18, remarcând în mod special rugăciunile lui Ilie și interacțiunea lui Dumnezeu cu el! Care este motivul descurajării lui Ilie de aici? Cum diferă reacția lui Dumnezeu de ceea ce se întâmplase pe muntele Carmel?

1 Regi 19:1-18

¹ Ahab a spus Izabelei tot ce făcuse Ilie și cum ucisese cu sabia pe toți prorocii.

² Izabela a trimis un sol la Ilie să-i spună: „Să mă pedepsească zeii cu toată asprimea lor dacă mâine, la ceasul acesta, nu voi face cu viața ta ce ai făcut tu cu viața fiecăruia din ei.”

³ Ilie, când a văzut lucrul acesta, s-a sculat și a plecat, ca să-și scape viața. A ajuns la Beer-Șeba, care ține de Iuda, și și-a lăsat slujitorul acolo.

⁴ El s-a dus în pustie, unde, după un drum de o zi, a șezut sub un ienupăr și dorea să moară zicând: „Destul! Acum, Doamne, ia-mi sufletul, căci nu sunt mai bun decât părinții mei.”

⁵ S-a culcat și a adormit sub un ienupăr. Și, iată, l-a atins un înger și i-a zis: „Scoală-te și mănâncă.”

⁶ El s-a uitat și, la căpătâiul lui, erau o turtă coaptă pe niște pietre încălzite și un urciore cu apă. A mâncat și a băut, apoi s-a culcat din nou.

⁷ Îngerul Domnului a venit a doua oară, l-a atins și a zis: „Scoală-te și mănâncă, fiindcă drumul pe care-l ai de făcut este prea lung pentru tine.”

⁸ El s-a sculat, a mâncat și a băut și, cu puterea pe care i-a dat-o mâncarea aceasta, a mers patruzeci de zile și patruzeci de nopți până la muntele lui Dumnezeu, Horeb.

⁹ Și acolo, Ilie a intrat într-o peșteră și a rămas în ea peste noapte. Și cuvântul Domnului i-a vorbit astfel: „Ce faci tu aici, Ilie?”

¹⁰ El a răspuns: „Am fost plin de râvnă pentru Domnul Dumnezeuul oștirilor, căci copiii lui Israel au părăsit legământul Tău, au sfărâmat altarele Tale și au ucis cu sabia pe prorocii Tăi; am rămas numai eu singur, și caută să-mi ia viața!”

¹¹ Domnul i-a zis: „Ieși și stai pe munte înaintea Domnului!” Și iată că Domnul a trecut pe lângă peșteră. Și înaintea Domnului a trecut un vânt tare și puternic, care despica munții și sfărâma stâncile. Domnul nu era în vântul acela. Și, după vânt, a venit un cutremur de pământ. Domnul nu era în cutremurul de pământ.

¹² Și după cutremurul de pământ, a venit un foc. Domnul nu era în focul acela. Și după foc, a venit un susur blând și subțire.

¹³ Când l-a auzit, Ilie și-a acoperit fața cu mantaua, a ieșit și a stat la gura peșterii. Și un glas i-a vorbit zicând: „Ce faci tu aici, Ilie?”

¹⁴ El a răspuns: „Am fost plin de râvnă pentru Domnul Dumnezeuul oștirilor, căci copiii lui Israel au părăsit legământul Tău, au sfărâmat altarele Tale și au ucis cu sabia pe prorocii Tăi; am rămas numai eu singur, și caută să-mi ia viața.”

¹⁵ Domnul i-a zis: „Du-te, întoarce-te pe drumul tău prin pustie până la Damasc și, când vei ajunge, să ungi pe Hazael ca împărat al Siriei.

¹⁶ Să ungi și pe Iehu, fiul lui Nimși, ca împărat al lui Israel și să ungi pe Elisei, fiul lui Șafat, din Abel-Mehola, ca proroc în locul tău.

¹⁷ Și se va întâmpla că pe cel ce va scăpa de sabia lui Hazael îl va omorî Iehu și pe cel ce va scăpa de sabia lui Iehu îl va omorî Elisei.

¹⁸ Dar voi lăsa în Israel șapte mii de bărbați, și anume pe toți cei ce nu și-au plecat genunchii înaintea lui Baal și a căror gură nu l-au sărutat.”

Într-o singură zi, deși Dumnezeu răspunde la fiecare rugăciune a lui Ilie, starea emoțională, mintală și fizică a profetului se schimbă rapid. Deși avusese parte de o mare victorie împreună cu Dumnezeu în ziua aceea, într-un moment de oboseală Ilie a lăsat frica de moarte să-i învingă credința în Dumnezeu. Izbitor în această relatare este faptul că, deși Ilie s-a lăsat pradă disperării, Dumnezeu a venit la el cu blândețe

și grijă, oferindu-i din nou hrană și apă (1 Regi 19:5,6) – atât de multă încât a rezistat 40 de zile și 40 de nopți (1 Regi 19:8). Iar când i S-a descoperit în cele din urmă, Dumnezeu S-a revelat într-un mod foarte diferit de cum o făcuse înainte.

În anumite momente din viața noastră, Dumnezeu răspunde în moduri foarte directe, puternice și de netăgăduit. Acest lucru ne întărește credința și Îl simțim aproape în viața noastră.

Alteori, ezităm și cădem în ispită, gândindu-ne că e prea greu să-L urmăm pe Dumnezeu cu o credință neclintită. Căutăm răspunsurile lui Dumnezeu în felul în care ne așteptăm ca El să răspundă, fără să realizăm că gândurile și căile Lui sunt mult superioare și mai înțelepte decât ale noastre (Isaia 55:8,9). La fel cum sunt multe lucruri din creația lui Dumnezeu pe care nu le înțelegem, nu ar trebui să ne surprindă că există și multe lucruri despre căile Lui pe care nu le înțelegem.

Dumnezeu, Tatăl nostru bun și blând, știe exact de ce ai nevoie. Cum poți fi suficient de liniștit cât să ai încredere în El și să-ți ții privirea ațintită asupra Lui prin orice ai trece? Vorbește-I chiar acum despre asta!

Când rugăciunile par fără răspuns

2. Poate că, după ani de rugăciuni înălțate, ai impresia că Dumnezeu nu le-a auzit. Biblia ne spune: „Cereți, și vi se va da” (Matei 7:7), „dacă cere[ți] ceva după voia Lui” (1 Ioan 5:14). Cum înțelegi aceste promisiuni?

Matei 7:7

⁷ Cereți, și vi se va da; căutați și veți găsi; bateți, și vi se va deschide.

1 Ioan 5:14

¹⁴ Îndrăzneala pe care o avem la El este că, dacă cerem ceva după voia Lui, ne ascultă.

Ana este un exemplu de femeie devotată care s-a rugat pentru un lucru precis (1 Samuel 1:10-17). La început părea că Dumnezeu nu îi răspunde, dar ea a insistat, iar Dumnezeu i-a răspuns, la timpul hotărât de El și potrivit voii Sale. Uneori așteptarea ne adâncește umblarea cu Dumnezeu, pe măsură ce învățăm să avem mai multă încredere în El. În Psalmii 62:8 ni se spune: „Popoare, în orice vreme, încredeți-vă în El, vărsați-vă inimile înaintea Lui! Dumnezeu este adăpostul nostru.” Încredeți-vă! Avem noi încredere că El chiar știe ce este cel mai bine, chiar și atunci când nu vedem un răspuns imediat? Avem încredere că El va răspunde la timpul și în modul Său desăvârșit? Ce sfat ne dă Biblia în această privință?

- **Caută voia lui Dumnezeu, nu pe a ta!** Matei 6:10; 1 Ioan 5:14,15
- **Analizează-ți motivațiile!** Proverbele 16:2; Iacov 4:3
- **Gândește-te dacă ai un păcat care îți e drag!** Psalmii 66:18; 1 Petru 3:12; Proverbele 15:29
- **Rămâi în Dumnezeu și în Cuvântul Său!** Ioan 15:7
- **Ai credință când te rogi!** Evrei 11:6; Iacov 1:6; Marcu 11:24; Matei 21:22

- **Vezi care este starea inimii tale (smerenie sau mândrie)!** Iacov 4:6; 1 Petru 5:6
- **Fii stăruitor!** 1 Tesaloniceni 5:17,18
- **Iartă-i pe ceilalți!** Marcu 11:25,26
- **În cele din urmă, Dumnezeu vede imaginea de ansamblu și știe ce este cel mai bine pentru noi** (Romani 8:28; Efeseni 3:20; Ieremia 29:11-13) **Uneori răspunsul Lui este pur și simplu același ca pentru Pavel: „Harul Meu îți este de ajuns”** (2 Corinteni 12:9).

Un adevăr esențial care ne determină reacția la ceea ce par a fi rugăciuni fără răspuns este imaginea noastră despre Dumnezeu. Dacă Îl considerăm pe Dumnezeu distant și dezinteresat, relația noastră cu El are de suferit. În astfel de momente, caută în Biblie dovezi ale iubirii și grijii Lui față de tine și roagă-te ca imaginea ta distorsionată despre El să devină mai clară!

Isus ne învață cum să ne rugăm

Pe vremea Domnului Isus, rugăciunile lungi și teatrale – cu cuvinte complexe și adesea învățate pe de rost – erau foarte apreciate. Isus a demască acest gen de rugăciuni (vezi Matei 6:5-8) ca demonstrații ostentative de „evlavie”. Ucenicii L-au văzut pe Domnul Isus rugându-Se și știau că rugăciunea era o parte esențială din viața Sa (vezi Luca 5:16; 6:12; 9:18; 22:41; 24:30; Marcu 1:35; 6:46). Ei și-au dat seama că rugăciunea înseamnă mult mai mult decât crezuseră ei vreodată. Așa că ucenicii au venit la El cu rugămintea de a-i învăța să se roage. El le-a arătat că ne putem ruga simplu, în limbajul de zi cu zi. Le-a arătat că rugăciunile noastre trebuie să vină din inimă, să fie sincere.

3. Citește Luca 11:2-4 și Matei 6:5-15 și observă următoarele aspecte:

Luca 11:2-4

² El le-a zis: „Când vă rugați, să ziceți: Tatăl nostru care ești în ceruri! Sfințească-se Numele Tău; vie Împărăția Ta; facă-se voia Ta, precum în cer, așa și pe pământ.

³ Pâinea noastră cea de toate zilele dă-ne-o nouă în fiecare zi;

⁴ și ne iartă nouă păcatele noastre, fiindcă și noi iertăm oricui ne este dator; și nu ne duce în ispită, ci izbăvește-ne de cel rău.”

Matei 6:5-15

⁵ Când vă rugați, să nu fiți ca fățarnicii, cărora le place să se roage stând în picioare în sinagogi și la colțurile ulițelor, pentru ca să fie văzuți de oameni. Adevărat vă spun că și-au luat răsplata.

⁶ Ci tu, când te rogi, intră în odăița ta, încuie-ți ușa și roagă-te Tatălui tău, care este în ascuns; și Tatăl tău, care vede în ascuns, îți va răsplăti.

⁷ Când vă rugați, să nu bolborosiți aceleași vorbe, ca păgânii, cărora li se pare că, dacă spun o mulțime de vorbe, vor fi ascultați.

⁸ Să nu vă asemănați cu ei; căci Tatăl vostru știe de ce aveți trebuință, mai înainte ca să-I cereți voi.

⁹ Iată, dar, cum trebuie să vă rugați: „Tatăl nostru care ești în ceruri!

Sfințească-se Numele Tău;

¹⁰ vie Împărăția Ta; facă-se voia Ta, precum în cer și pe pământ.

¹¹ Pâinea noastră cea de toate zilele dă-ne-o nouă astăzi;

¹² și ne iartă nouă greșelile noastre, precum și noi iertăm greșiților noștri;

¹³ și nu ne duce în ispită, ci izbăvește-ne de cel rău. Căci a Ta este Împărăția și puterea și slava în veci. Amin!”

¹⁴ Dacă iertați oamenilor greșelile lor, și Tatăl vostru cel ceresc vă va ierta greșelile voastre.

¹⁵ Dar dacă nu iertați oamenilor greșelile lor, nici Tatăl vostru nu vă va ierta greșelile voastre.

- **„Tatăl nostru care ești în ceruri:** recunoașterea relației tale personale cu Tatăl tuturor.
- **Sfințească-se Numele Tău:** recunoașterea sfințeniei lui Dumnezeu ne face să ne apropiem cu respect.
- **vie Împărăția Ta:** dorul după revenirea lui Dumnezeu și după locuirea Duhului Sfânt în noi până când El va veni.
- **facă-se voia Ta, precum în cer și pe pământ:** predarea noastră și rugăciunea ca voia Lui să se împlinească în viața noastră, având încredere că El știe cel mai bine, în loc să ne rugăm doar pentru ceea ce ne dorim noi.
- **Pâinea noastră cea de toate zilele dă-ne-o nouă astăzi:** cerem ce avem nevoie pentru a trăi, atât din punct de vedere fizic (hrană și apă), cât și spiritual (Isus Hristos și Cuvântul Său viu).
- **și ne iartă nouă greșelile noastre, precum și noi iertăm greșiților noștri:** pocăință, căutarea iertării și amintirea faptului că trebuie să-i iertăm pe cei care ne-au greșit, așa cum Dumnezeu ne iartă pe noi.
- **și nu ne duce în ispită, ci izbăvește-ne de cel rău:** cerere de ocrotire și de adăpost față de răul din această lume (Psalmul 91).

- **Căci a Ta este Împărăția și puterea și slava în veci.**

Amin: conștientizarea că tot ce suntem, tot ce avem și tot ce facem Îi aparține lui Dumnezeu. Doar El merită slava și lauda noastră (1 Cronici 29:11).

Ce-ar fi dacă te-ai ruga mai mult și ți-ai întoarce fața spre Dumnezeu, în fiecare dimineață, pentru a vorbi cu Cel care te iubește mai mult decât oricine altcineva? Ce te oprește să faci lucrul acesta, chiar dacă știi că ar trebui? Roagă-te chiar acum, așa cum ne-a invitat Domnul Isus!

Laudă, mărturisire, cereri, mulțumire

Putem urma structura simplă din Matei 6:5-15 pe care ne-a lăsat-o Domnul Isus ca model de rugăciune, atunci când venim înaintea lui Dumnezeu singuri, cu familia noastră sau ca biserică, amintindu-ne că rugăciunea înseamnă să-I vorbim lui Dumnezeu ca unui prieten. Prea des rugăciunile noastre sunt pline de cereri, chiar dacă Domnul ne-a învățat că ele ar trebui să cuprindă mult mai multe elemente.

4. Citește rugăciunea din Daniel 9:4-19 și identifică diferitele ei părți! Cum ai putea include următoarele componente în rugăciunile tale?

Daniel 9:4-19

⁴ M-am rugat Domnului Dumnezeului meu și I-am făcut următoarea mărturisire: „Doamne Dumnezeule mare și înfricoșat, Tu, care ții legământul și dai îndurare celor ce Te iubesc și păzesc poruncile Tale!

⁵ Noi am păcătuit, am săvârșit nelegiuire, am fost răi și îndărătnici, ne-am abătut de la poruncile și orânduirile Tale.

⁶ N-am ascultat pe robii Tăi prorocii, care au vorbit în Numele Tău împăraților noștri, căpeteniilor noastre, părinților noștri și către tot poporul țării.

⁷ Tu, Doamne, ești drept, iar nouă ni se cuvine astăzi să ni se umple fața de rușine, nouă, tuturor oamenilor lui Iuda, locuitorilor Ierusalimului și întregului Israel, fie ei aproape, fie departe, în toate țările în care i-ai izgonit, din pricina fărădelegilor de care s-au făcut vinovați față de Tine!

⁸ Doamne, nouă ni se cuvine să ni se umple fața de rușine, da, nouă, împăraților noștri, căpeteniilor noastre și părinților noștri, pentru că am păcătuit împotriva Ta!

⁹ La Domnul Dumnezeu nostru însă este îndurarea și iertarea, căci împotriva Lui ne-am răzvrătit!

¹⁰ N-am ascultat glasul Domnului Dumnezeului nostru, ca să urmăm legile Lui pe care ni le pusese înainte prin robii Săi prorocii;

¹¹ ci tot Israelul a călcat Legea Ta și s-a abătut astfel ca să n-asculte de glasul Tău. De aceea ne-au și lovit blestemele și jurămintele scrise în

Legea lui Moise, robul lui Dumnezeu, pentru că am păcătuit împotriva lui Dumnezeu.

¹² El a împlinit astfel cuvintele pe care le rostise împotriva noastră și împotriva căpeteniilor noastre care ne-au cârmuit și a adus peste noi o mare nenorocire, așa cum niciodată și nicăieri sub cer nu s-a mai întâmplat o nenorocire ca aceea care a venit acum asupra Ierusalimului.

¹³ După cum este scris în Legea lui Moise, toată nenorocirea aceasta a venit peste noi; și noi n-am rugat pe Domnul Dumnezeu nostru, nu ne-am întors de la nelegiuirile noastre și n-am luat aminte la adevărul Tău.

¹⁴ De aceea, și Domnul a îngrijit ca nenorocirea aceasta să vină peste noi; căci Domnul Dumnezeu nostru este drept în toate lucrurile pe care le-a făcut, dar noi n-am ascultat glasul Lui.

¹⁵ Și acum, Doamne Dumnezeu nostru, Tu, care ai scos pe poporul Tău din țara Egiptului prin mâna Ta cea puternică și Ți-ai făcut un Nume așa cum este și astăzi: noi am păcătuit, am săvârșit nelegiuire.

¹⁶ Dar, Doamne, după toată îndurarea Ta, abate mânia și urgia Ta de la cetatea Ta, Ierusalimul, de la muntele Tău cel sfânt; căci din pricina păcatelor noastre și din pricina nelegiuirilor părinților noștri este Ierusalimul și poporul Tău de ocara tuturor celor ce ne înconjoară.

¹⁷ Ascultă, dar, acum, Dumnezeu nostru, rugăciunea și cererile robului Tău și, pentru dragostea Domnului, fă să strălucească fața Ta peste Sfântul Tău Locaș pustiit!

¹⁸ Pleacă urechea, Dumnezeule, și ascultă! Deschide ochii și privește la dărâmurile noastre și la cetatea peste care este chemat Numele Tău! Căci nu pentru neprihănirea noastră Îți aducem noi cererile noastre, ci pentru îndurările Tale cele mari.

¹⁹ Ascultă, Doamne! Iartă, Doamne! Ia aminte, Doamne! Lucrează și nu zăbovi, din dragoste pentru Tine, Dumnezeu meu! Căci Numele Tău este chemat peste cetatea Ta și peste poporul Tău!”

Laudă: Lauda exprimă adorarea pentru persoana lui Dumnezeu și cum este El. Citește Psalmul 100, frumosul cântec de laudă adresat lui Dumnezeu! Gândește-te la multele nume ale lui Dumnezeu și la caracterul Său măreț! Laudă-L pentru că este Răscumpărătorul, Salvatorul, Mângâietorul, Vindecătorul, Păstorul cel Bun, Alfa și Omega și Stânca ta, ca să menționăm doar câteva roluri!

Mărturisire și iertare: Când vorbim cu Dumnezeu și rămânem în El, n-avem cum să nu renunțăm la ceea ce ne-ar putea ține pe loc sau ne-ar putea despărți de El. Cu cât ne apropiem mai mult de Dumnezeu, cu atât vedem mai clar nevrednicia și ticăloșia noastră. Asta ne face să-L implorăm să ne îndepărteze păcatele și să ne modeleze caracterul după chipul Său. Dacă ne așteptăm ca Dumnezeu să ne ierte, trebuie să fim gata să-i iertăm și noi pe alții. „Mărturisiți-vă unii altora păcatele și rugați-vă unii pentru alții, ca să fiți vindecați. Mare putere are rugăciunea fierbinte a celui neprihănit” (Iacov 5:16).

Cereri: Cu ce provocări te confrunți, poate în ce privește familia, prietenii, sănătatea, banii, munca sau studiile? Unde mai exact ai nevoie ca Dumnezeu să-ți călăuzească pașii? Cine are nevoie de sprijinul tău și cum îl poți oferi? Roagă-te specific pentru aceste domenii și persoane, cerând să se facă voia lui Dumnezeu!

Mulțumire: Citește 1 Tesaloniceni 5:17,18 și gândește-te la binecuvântările din viața ta! Poate îți vin în minte lucruri importante, dar ce zici de lucruri mărunte, pe care de obicei le considerăm normale? Beneficiem constant de îndurările lui Dumnezeu, dar cât de puțină recunoștință exprimăm, cât de puțin Îl laudăm pentru ceea ce a făcut pentru noi!

Care sunt lucrurile pentru care ar trebui să-L lauzi pe Dumnezeu, pe care să I le mărturisești, să I le ceri și pentru care să-I mulțumești? De ce nu faci aceste patru lucruri chiar acum?

Alte întrebări despre rugăciune

5. De ce să ne rugăm dacă Dumnezeu știe deja totul? Matei 6:7,8, Filipeni 4:6

Matei 6:7,8

⁷ Când vă rugați, să nu bolborosiți aceleași vorbe, ca păgânii, cărora li se pare că, dacă spun o mulțime de vorbe, vor fi ascultați.

⁸ Să nu vă asemănați cu ei; căci Tatăl vostru știe de ce aveți trebuință, mai înainte ca să-I cereți voi.

Filipeni 4:6

⁶ Nu vă îngrijorați de nimic; ci, în orice lucru, aduceți cererile voastre la cunoștința lui Dumnezeu, prin rugăciuni și cereri, cu mulțumiri.

„Nu pentru că ar fi necesar să-I facem cunoscute lucruri despre noi, ci pentru că așa ajungem noi mai capabili să Îl acceptăm. Rugăciunea nu-L coboară pe Dumnezeu la noi, ci ne înalță pe noi la El” (Calea către Hristos, p. 93). Dumnezeu ne cunoaște dorințele, nevoile și intențiile. Dar rugăciunea este bună pentru noi. Ea ne invită să ne oprim din agitația vieții, să recunoaștem că Dumnezeu este suveran și să ne așezăm la picioarele Sale. În același timp, rugăciunea deschide căi prin care Dumnezeu poate acționa, la cererea noastră. Duhul Sfânt mijlocește pentru noi atunci când nu știm cum să ne rugăm adecvat (Romani 8:26,27).

De ce să ne rugăm când totul este bine? Mulțumirea de sine și mândria (vezi Studiul 3) pot fi o mare piedică în calea unei vieți de rugăciune puternice. Dacă ne-am conștientiza nevoia reală de Dumnezeu, am veni la El mult mai des. Dacă îngerii desăvârșiți I se închină lui Dumnezeu, de ce am crede că noi, păcătoșii, nu avem nevoie să facem la fel? Ce ne spun Matei 5:6 și Isaia 44:3 despre acest adevăr?

Care este rolul credinței în rugăciune? Citește Evrei 11:6 și Marcu 11:24, apoi meditează asupra acestor cuvinte: „Rugăciunea și

crediința sunt strâns legate și trebuie studiate împreună. [...] Isus afirmă clar că tot ce cerem trebuie să fie conform voinței lui Dumnezeu. Trebuie să cerem lucrurile pe care ni le-a promis și să folosim orice primim pentru a împlini voia Sa. Odată îndeplinite condițiile, făgăduința este categorică. [...] Nu trebuie să căutăm vreo dovadă exterioară a binecuvântării” (Ellen G. White, Educație, p. 257, 258).

Cu cine ar trebui să mă rog? Ar trebui să te rogi în primul rând personal (doar tu și Dumnezeu), pentru că rugăciunea și studiul Bibliei sunt seva relației cu Dumnezeu. Analizează-ți inima în timp ce Îi vorbești lui Dumnezeu și Îl ascuți (Matei 6:6)! Ar trebui apoi să te rogi cu familia sau în grupuri mici (Faptele 12:12), pentru că „acolo unde sunt doi sau trei adunați”, este și Dumnezeu (Matei 18:20). Apoi, ar trebui să te rogi cu biserica (Iacov 5:13-16).

Cum ar trebui să ascult? Rugăciunea nu înseamnă doar a-I vorbi lui Dumnezeu, ci trebuie să Îl lăsăm să ne și curețe și să aibă ceva de spus în viața noastră. Cel mai clar și sigur mod de a face lucrul acesta este să citim Biblia și să combinăm rugăciunea cu studiul biblic în timpul devoțional. Fii atent să nu-ți golești mintea sau să ascuți doar propriile tale gânduri, în loc să cauți răspunsuri în Cuvântul lui Dumnezeu!

| *Care dintre aspectele de mai sus ți se pare cel mai dificil?*

Un gând de încheiere

„Dacă ne lăsăm ghidați de îndoielile și de temerile noastre sau dacă nu suntem dispuși să credem până când nu reușim să găsim răspuns la orice problemă pe care nu o înțelegem cu claritate, dificultățile noastre vor deveni tot mai multe și mai complicate. Dar, dacă venim la Dumnezeu cu simțământul profund al neputinței și conștienței de dependența noastră de El și dacă Îi facem cunoscute nevoile noastre, cu umilință și cu încredere, Cel a cărui cunoaștere este fără margini, care Își vede toată creația și conduce totul prin voința și Cuvântul Său, poate și va asculta strigătele noastre și va face ca lumina să strălucească în inima noastră” (Calea către Hristos, p. 96, 97).

De reținut: Biblia ne prezintă persoane care aveau o viață de rugăciune vie și statornică, dar și pe altele care nu o aveau așa. Pe măsură ce îi cercetăm paginile, vom găsi întotdeauna în Biblie pe cineva cu care ne putem identifica, indiferent de starea relației noastre cu Dumnezeu. Vom descoperi și multe, foarte multe promisiuni care ne vor încuraja și ne vor îndruma în viața devoțională. Ținta noastră ar trebui să fie creșterea spirituală – ochii noștri să fie ațintiți asupra Domnului Isus, exemplul suprem în toate lucrurile, Autorul și Desăvârșitorul credinței noastre.

Zilnic: 2 Cronici 15 – 21; Ellen G. White, *Dietă și hrană*, cap. 13, „Alimente vătămătoare...” – „Învățați-i pe copii...”

1. De ce Ben-Hadad a rupt legământul cu Baeșa?
2. Ce a făcut Iosafat în al treilea an al domniei lui?
3. Care e mesajul transmis de Iosafat judecătorilor?
4. Cine a omorât cu sabia pe toți frații săi?
5. **Ce face hrana grea și stimulativă?**